

ד' תשרי

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך, ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפיין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראתם כל תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשוחה יאמר קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שיערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיגבילהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבויו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנס, והם השמות הנעשים מהבור האותיות והצרופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותיהם.

פְּתַח וְאָמַר, וְאִתָּה תִּחְזֶה מְכַל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׁנָאֵי בְּצַע (שמות יז כא), אֲנָשֵׁי חֵיל מְסֻטָּרָא דְחֶסֶד דְּתַמָּן י', וּבְגִינִיה אֲתַמַּר הַרְוֵצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִים מְסֻטָּרָא דְגְבוּרָה דְּתַמָּן ה', וּבִה אֲתַמַּר הַרְוֵצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת מְסֻטָּרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אֲמַת, שׁוֹנְאֵי בְּצַע מְסֻטָּרָא דְמַלְכוּת דְּתַמָּן ה', הָא הָבָא אַרְבַּע תְּקוּנֵי דְאֵינוֹן פְּרָצוּפִין דְבְנֵי נְשָׂא, אֱלִין אֵינוֹן מְרָאָה (ס"א מְרָאִין).

וְאִת אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְשִׁין בְּהוֹן דְּאֵינוֹן דְּמִיוֹן וְאֵינוֹן אֲדַנִּי, וְעַלִּיהוּ אֲתַמַּר (שס) וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים מְסֻטָּרָא דָא, שָׂרֵי מְאֹת מְסֻטָּרָא דָאָת ד', דְּאֵיהוּ אַרְבַּע מְאֹת דְּאֲשַׁתְּעִבְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבִה חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בִּיה (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאֹת שָׁקֶל כֶּסֶף, וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים מְסֻטָּרָא דָאָת נ', וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת מְסֻטָּרָא דָאָת י'.

אֲשַׁתְּאָרוּ עֶשֶׂר תְּקוּנֵי, עַלִּיהוּ אֲתַמַּר וְאִתָּה תִּחְזֶה מְכַל הָעַם, בְּשַׁעְרָא בְּגוּוֹנִין דִּילִיה בְּאֲרִיכוּ דִילִיה בְּקַמִּיטוּ דִילִיה, בְּמִצְחָא בְּקַמִּיטוּ דְּמִצְחָא בְּאֲרִיכוּ דְּמִצְחָא בְּפּוֹתֵיָא דְּמִצְחָא בְּשֵׁרְטוּטִין דְּמִצְחָא, בְּאֹדְנִין (בס"א בְּאֹדְנִין שַׁעְרָא דְנַחֲת עַלִּיהוּ אוּ תַחֲוִיתִיהוּ), בְּאֱלִין אֲדָרִין דְּאֹדְנִין בְּשַׁעְרָא דְתַחֲוֹת אֹדְנִין, בְּאֲנָפִין בְּדִיּוֹקְנִין דְּאֲנָפִין בְּפְרָצוּפָא דְאֲנָפִין, בְּעֵינִין בְּגוּוֹנִין דְּעֵינִין בְּקַרְיָין דְּעַל עֵינִין, בְּחוּטְמָא בְּאֲרִיכוּ דִילָה בְּפּוֹתֵיָא דִילָה בְּקַמִּיטוּ דִילָה, בְּפּוֹמָא בְּפַתִּיחוּ דִילָה בְּזַעֲרוּ דִילָה, בְּצוּאָר בְּאֲרִיכוּ דִילָה (דף קכב ע"א) בְּקַמִּיטוּ דִילָה, בִּידִין בְּשֵׁרְטוּטִין דִּידִין בְּפַתִּיחוּ דִלְהוֹן בְּסַתִּימוּ דִלְהוֹן, בְּגוּפָא בְּקוּמָה דִילָה בְּאֲרִיכוּ דִילָה בְּקַמִּיטוּ דִילָה.

בְּשַׁעְרָא בְּגוּוֹנִין דְשַׁעְרָא, שַׁעְרָא חוּוּרָא אִיהוּ מְאֱלִין אֲנָשֵׁי חֵיל, דְאֲתַמַּר בִּיה (דניאל ז ט) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשִׁיה בְּתַלְגַּ תְּוֹר וְשַׁעַר רַאשֵׁה כְּעַמַּר נְקָא, שַׁעְרָא סוּמְקָא מְאֱלִין דְאֲתַקְרִיאוּ יִרְאִי אֱלֹהִים, שַׁעְרָא יְרוּקָא מְאֱלִין דְאֲתַקְרִיאוּ אֲנָשֵׁי אֲמַת, וְאֵינוֹן מְסֻטָּרָא

דיעקב דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב, ותלת גוונין, עלייהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע, ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי שעורא דאתוון דאורייתא, כל נימא ונימא דילה, דאתמר עלייהו (שם ה יא) קנעותיו תלתלים שחורות פעורב, וכל נימא אית ליה מבוטא דאיהי י', ונימא שעורא דאת ו'.

שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלת מאת י', שערא אריכא מסטרא דה' עלאה דנטלא מאת ו', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא אית ליה (נ"א ביה) ארבע שעורין הסלקין לעשר, פגוונא דרשות היחיד דרחבו ארבעה וגבהו עשרה, ארבעה יהו"ה עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לית נימא דשערא דלא אחזי עלמא עלאה סתימא, דעלייהו אתמר (שם ו ח) ועלמות אין מספר, כל אלין עלמין תליין מכתרא דרישא, כגוונא דאבנין ומרגלן דנהרין בכתרא דספר תורה או בעטרה דמלפא, והכי אינון נהרין פככביא ברקיעא וביה קבועין.

והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דקודשא בריך הוא, פגוונא דשערא דתליין מעל אודנין מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב (מלכים א כב יט) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, ובגין דא צריך לבערא שערא מעל (ס"א מגו) אודנין, דלא יהון סתימין תרעין דשמיעה דצלותא, דבהון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה (תהלים סה ג) שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו.

דארבע תקונין אינון, ראיה שמיעה ריחא דבור, ראיה איהי למזרח (נ"א לדרום), ועליה אתמר (שמות יח כא) ואתה תחזה מפל העם אנשי חיל, וכמה נטורי תרעין תמן דאתקריאו עיני יהו"ה, ועלייהו אתמר (דניאל ט יח) פקח עיניך וראה שומתינו, שמיעה יראי אלהים, ועליה אתמר (שם) הטה יהו"ה אזנה ושמע, ותמן דחילו ופחד יצחק, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי שמעה יראתי, ומאן די משתמע תמן קליה בין באורייתא בין בצלותא בין בצעקה בלא דחילו, מיד (במדבר יא א) וישמע יהו"ה ויחר אפו ותבער בם אש יהו"ה, וכמה נטורי תרעין תמן דאתקריאו אזני יהו"ה.

ריחא תמן אנשי אמת, ותמן סלקין כל ריחין וקטורין ועשנין דקרפנין, וצלותין דאתחשיבו בקרפנין, ואם לא סליק לון בר נש בדחילו ורחימו, מה פתיב ביה (דברים כט יט) כי אז יעשן אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, דבור לקבל שונאי בצע, תמן סלקין קלין ודבורין דאורייתא וצלותא, אלין דאתמר עלייהו (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליד

את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, לא אית תקונא מאלין, ארבע דלית תמן יהו"ה, ואיהו י אסתפל, ה ושמע, ו ומריח, ה וממלל, באלין ארבע תקונין.

אריה דא ראיה, ואתמר ביה (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, בכל אתר ארבעתם דא יהו"ה, ארבע אתון דיליה דשלטין על כלא, והפוך אריה ותשכח ליה ראיה, ואיהו לימינא דחסד, דאיהו יומא קדמאה, דתמן א' (נ"א י) אור, ראובן דאיהו לימינא על שמייה אתקרי אור בן, שמיעה לשמאלא, ועליה אתמר (שם) ופני שור מהשמאל, נשר ריחא באמצעיתא, עליה אתמר (משלי לד) מי אסף ריח בחרפניו, דאינון תרין נוקבין דחוטמא, פומא דבורא, דא אדם כליל ארבע אתון וכליל עשר אתון, ודא שכנינתא, באלין (דף קכב ע"ב) ארבע תקונין אמר למשה ואתה תחזה מפל העם וגומר וצריך לאחזרא עלייהו.

ואתה תחזה בשערא, עליה אתמר (שיר ה יא) ראשו פתם פז דא פתר עלאה, ומלגאנו מוחא, דמניה נפקין מבויעין לכל סטרא, לאשקאה לכל נימא ונימא דאיהי עלמא סתימאה, וכל מבויעא אתעביד ניצוץ, וכל נימא אתעביד שרביט, מוחא סתימא אתקרי אין סוף, דאתפלג לתלת מוחין דאינון י' י' י', דאתרמיזו בהאי שמא (יו"ד ה"א וא"ו ה"א נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י).

(קססבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר בוצינא קדישא, ודאי שמא דאתרמיזו תלת יודין דא) יו"ד ה"י וא"ו ה"י ודא איהו מלגאנו, אבל שמא דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו כליל תלת אלפין א' א' א', אינון תלת אנירין, דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שמא חד איהו גופא, ושמא תנינא מוחא, דא מלגאנו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שמא, דאינון שרביטין, שער אתקרי על שם שעור קומתיה דקודשא בריה הוא, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא בלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא סומקא ובלהו דין, ואית נימין בלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין בלהו מאשא אובכמא, אלין אתקריאו שער דקודשא בריה הוא.

כל ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין, וכל נימא איהי שעורא דאצבעא דקודשא בריה הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת

אֶלְפִים רְבוּא, וְהָכִי דְרוּעָא תְשַׁבַּח בְּהַ תְּלַת פְּרָקִין, וְכָל פְּרָק אִיהוּ י', וְכָל אַמָּה אִיהוּ ו',
אֶבֶל אַעֲבַע וְאַמָּה דָּא שְׁעוּרִיהָ זְעִיר מְסֻטְרָא דְזְעִיר אַנְפִּין, וְדָא שְׁעוּרִיהָ רַב מְסֻטְרָא
דְאֶרֶיךָ אַנְפִּין.

וּבְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר אִיהוּ יְהו"ה, וְאִיהוּ שְׁעוּרָא דְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, בְּגִבְהָא בְּאַרְכָּא עֵילָא
וְתַתָּא, וְלְאַרְבַּע סְטֵרִין, וְאִיהוּ בֵּין כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, לִית אַתְר פְּנוּי מַנְיָה, כְּנִשְׁמַתָּא
דְאֶשְׁתַּפַּחַת בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר דְּגוּפָא, וְאִית אֶבֶר עֲלָאָה דְאֶתְקֵרִי יְהו"ה עַל שְׁמִיָּה,
דְּשִׁלְטְנוּתִיהָ בְּאַתְר יְדִיעָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (זכריה יד ט) וְתִהְיֶה יְהו"ה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ.

וְאִית תְּרִין אֶבְרִין עֲלָאִין מַנְיָה, דְאֶתְקֵרִיאוּ יְהו"ה אֱלֹהִי"ם דְּשִׁלְטְנוּתְהוֹן בְּשְׁמֵיָא
וּבְאַרְעָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ד לה) כִּי יְהו"ה הוּא הָאֱלֹהִי"ם בְּשְׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי אֱלֹהִי"ם, וְשִׁלְטְנוּתִיהָ בְּכָל אַרְעָא, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב (תהלים מ"ז) מִלְכָּה כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִי"ם, וְאִית אַחְרָא דְשִׁלְטְנוּתִיהָ אִיהוּ בְתֵרִין
אֶבְרִין בְּמוֹחָא וּבְלַפָּא, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (דברים ד) כִּי יְהו"ה הוּא הָאֱלֹהִי"ם אֵין עוֹד מְלַבְדוּ,
וְאִף עַל גַּב דְהָאִי קָרָא עַל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְמַר דְאֵין עוֹד מְלַבְדוּ, עִם כָּל דָּא
הָבָא רָזָא דְדִיוֹקְנָא עֲלָאָה דִילִיָּה, לְאַחְזָאָה בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר דְּגוּפִיָּה שׁוֹלְטְנוּתִיהָ,
לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לְבַר נִשְׁ אֵיךְ אֶתְנַהֵיג עֲלֵמָא, וְיִנְדַע לְמִקְרִי לִיָּה בְּכָל אֶבֶר כְּדָקָא יְאוּת
לִיָּה, וְאֵיךְ אֶשְׁתַּנִּי שְׁמִיָּה לְפּוּם הַהוּא אֶבֶר.

וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי בִיָּה יְהו"ה רַחֲמֵי, וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי בִיָּה אֱלֹהִי"ם, וְאִית אֶבֶר
דְאֶתְקֵרִי בִיָּה אֱהִי"ה, וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי בִיָּה עֲבָאוּ"ת, וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי בִיָּה
א"ל, וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי בִיָּה שַׁד"י, וְאִית אֶבֶר דְאֶתְקֵרִי בִיָּה אַדְנִי, יְהו"ה מְמַנָּא
עַל קָלָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים כט ד) קוֹל יְהו"ה בַּבַּח, אֱהִי"ה עַל הַנְּיָה וְהַבֵּל דְלַפָּא,
הַהוּא דְרַכִּיב עַל קָלָא דִיְהו"ה אִיהוּ עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, סְתִים וְטָמִיר וְלֹא אֶתְגַּלְיָא,
וְאִיהוּ רַכִּיב וְשִׁלִּיט עַל כָּלָא, אֱהִי"ה אַחְזִי עַל עֲלֵת הָעֲלוֹת דְאִיהוּ הָיָה (דף קכג ע"א) הַזֶּה
וְיִהְיֶה, וְאִיהוּ הַבֵּל דְסִלִּיק עַד אֵין סוּף, וּבִיָּה רַכִּיב עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת. א"ל אַחְזִי עַל
אֶלְהוּ"ת דְעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְעֲלִיָּה אֶמַר אֵיזֵב (איוב ה ח) אֲנִי אֶדְרוֹשׁ אֵל א"ל, אֵל
אֱלֹהִי"ם הָאֱלֹהִי"ם, וְכַד רַכִּיב עַל א"ל אֶשְׁתַּמוּדְעִין לִיָּה כָּל אֱלֹהִי"ם, וּמְזַדְעִזִין מַנְיָה,
וְכָל מְלֹאכְבֵּיָא דְאֶתְקֵרִיאוּ בְהָאִי א"ל כְּגוֹן מִיכָא"ל גְּבֵרִיא"ל, כְּלָהוּ מְזַדְעִזִין מִהָאִי
א"ל דְאִיהוּ אֱלֹהִי"ם הָאֱלֹהִי"ם, וּמָאן דְקָרָא לֹזֵן בִּיָּה, מְיָד עוֹנִין לִיָּה בְּכָל שְׁעָתָא, וְהָכִי
כָּל מְלֹאכְבֵּיָא דְאֶתְקֵרִיאוּ קָלִין בְּשִׁמָּא דִיְהו"ה, כָּל מָאן דְקָרָא לֹזֵן בִּיְהו"ה בְּעֲלֵת עַל כָּל
הָעֲלוֹת מְיָד עוֹנִין לִיָּה בְּקִלְיָה, דְעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת אִיהוּ חַד בְּכָל שְׁמָחָן וְלֹא אֶשְׁתַּנִּי

בְּכֻלָּהוּ, דְּשִׁנּוּיִין בְּשִׁמְהֵן אֵינּוּן וְלֹאן בִּיה, דְּאִיהוּ בְּכֻלָּהוּ כְּנִשְׁמָתָא בְּכָל אַבְר וְאַבְר, אֵית אַבְר דְּשָׁמַע בִּיה כְּגוֹן אֲוֹדְנִין, וְאֵית אַבְר דְּמִסְתַּכַּל מִנִּיה (נ"א ביה) עַל עֲלָמָא, וְאֵית אַבְר דְּאָרַח בִּיה כָּל רִיחִין וּבּוֹסְמִין דְּעֻלּוֹתֵין, וְרִיחִין טָבִין דְּהַבְּלִים דְּנִפְקִין מֵאֲוִרֵיתָא מִפּוּמָא דְּבְנֵי נְשָׂא, וְדָא רִיחָא דְּחוּטְמָא, וְאֵית אַבְר דְּמַלִּיל בִּיה, וּבְאֵלִין אַבְרִין אֵית שְׁנׁוּיָא, אֲבָל בִּיה לֵית שְׁנׁוּיָא, וְאֵית אַבְר דְּמִמְנָא עַל דְּבּוֹרָא וְדָא אֲדַנִּי, וְאַבְר דְּמִמְנָא עַל מַחְשְׁבָה, וְאַבְרִין אֵלִין בְּלָהוּ בְּסַפִּירִין.

רִישָׁא כְּתָר עֲלִיזִין, מוֹחָא חֲכָמָה, בִּינָה לְפָא וְכָה לֵב מְבִין, תְּרִין דְּרוּעִין חֲסֵד גְּבוּרָה, גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּרִין שׁוֹקִין נְצַח וְהוּדָה, יְסוּד אֲמָה, שְׂכִינְתָא אוֹת דִּילִיה. כְּתָר אֲתַקְרִי א"ל עֲלִיזִין, קוֹנֵה הַכֹּל, (חֲכָמָה וּבִינָה) אֱלֹהֵינּוּ בִּינָה, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲכָמָה, וְאִיהוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָא"ל הַגָּדוֹל מִסְטָרָא דְּגְדוּלָה, וְהַגָּבוֹר מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, וְהַנּוֹרָא מִסְטָרָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא.

אֲדַהְכִי הָא אֵלֵיהוּ קָא נַחִית, וְאָמַר רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, שְׁמַעְנָא לְעִילָא תְּקוּנָא דִּילָךְ בְּשִׁמְהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְעֻלּוֹתָא דִּילִיה, חֲזוֹר בְּךָ, דְּאֵת צְרִיךְ לְתַקְנָא שְׁמָהן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יָאוּת, דְּהָא בְּלָהוּ אֲזִלִין בְּתַלְתַּת תַּלְתַּת, מִסְטָרָא דְּרַחֲמֵי אֲתַקְרִיאוּ יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה תַּלְתַּת אַבְהֵן, וְאֵינּוּן אִישׁ דְּלָא אִיהוּ שׁוֹרְףָה, וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַלְתַּת שְׁמָהן אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה, וְהֵאֵי אִיהוּ אִישׁ דְּאִיהוּ שׁוֹרְףָה וְלָא אָכִיל, וְאֵית שְׁמָהן דְּאֲתַקְרִיאוּ אֲדַנִּי אֲדַנִּי אֲדַנִּי, וְדָא אִישׁ דְּאִיהוּ שׁוֹרְףָה וְאָכִיל וְשַׁעֵי כְּלָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (ויקרא ט כד) וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים.

א' אִיהוּ כְּתָר עַל בְּלָהוּ שְׁמָהן, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי א"ל, אֱהִי"ה, אֲדַנִּי, אֱלֹהֵי"ם, אֱלֹהֵי"ם, אֱלֹהֵינּוּ אִי"ה, או"ה, (וְרָזָא דְּמַלְאָה א"ל אֱלֹהֵי"ם יְהו"ה דְּכָר וְיִקְרָא אֲרִיז) (תהלים נ א). י' בִּיה אֲתַקְרִי י"ה, יְהו"ו, יְהו"ה, יְהו"ה, יְהו"ה, יְהו"ה, בְּלָהוּ שְׁמָהן דְּפִתְחִין בְּהוּי"ו"ת בְּי, עֲקָרָא דְּלָהוּן בְּחֲכָמָה, וּכְלָהוּ שְׁמָהן דְּפִתְחִין בְּא', עֲקָרָא דְּלָהוּן אִימָא עֲלָאָה, וּכְכָה דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל מִימִנָא וּמִשְׁמַמָּאָה, חֲכִי כְּתָר עֲלָאָה כְּלִיל תְּרִין שְׁמָהן אֵלִין דְּאָבָא וְאִמָּא, וְאִיהוּ כְּתָר עַל רִישִׁיָהוּ, וְאֲשַׁבְּחָנָא תְּקוּנָא כְּגוּוּנָא דָא, אֱהִי"ה כְּתָר עֲלָאָה, יְהו"ה עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, אֲדַנִּי שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה.

וּמִסְטָרָא דְּכְתָר אֲתַקְרִיאוּ תַּלְתַּת סַפִּירִין אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה, חֲסֵד א"ל, גְּבוּרָה אֱלֹהֵי"ם, עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא יְהו"ה, וְרָזָא דְּמַלְאָה א"ל אֱלֹהֵי"ם יְהו"ה דְּכָר וְיִקְרָא אֲרִיז, נְצַח וְהוּד צְבָאוֹת, צְדִיק שְׁד"י, מַלְכוּת אֲדַנִּי.

ובצלוחתא ברוך אתה יהו"ה, כל הפורע פורע בברוך, ודא צדיק חי עלמין, ועליה
אתמר (מכלים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, אתה את ה' זעירא, בה צריך לנחתא ברכאן,
וכל הזוקף זוקף בשם דא יהו"ה עמודא דאמצעייתא, אלהינו אימא עלאה, ואלה"י
אבותינו אבא, הא"ל הגדול חסד, הגבור גבורה, והנורא עמודא דאמצעייתא, דביה
אתכלילן מתתא לעילא ומעילא לתתא, כל ספראן בעמודא דאמצעייתא, ובגין (ד)
קכג ע"ב) דא צריך לאכללא ביה תתאין בהכרעה, ולבתר עלאין בזקיפה. א"ל עליון,
גומל חסדים טובים קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, דא פתר עליון על פלהו, ומביא
גואל לבני בניהם דאבהו, אליו נצח והוד, למען שמו באהבה דא שכנתא תתאה,
ועמודא דאמצעייתא איהו כליל תלת ברכאן קדמאין, דאינון אבהו וגבורות וקדושת
השם, ואיהו כליל תלת בתראין בעבודה, ואיהו כליל אמצעייתא, לקיימא ביה אני
ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיה מד ו), זכאה איהו מאן הידע לעלאה
לקודשא בריך הוא בכל תקונין דיליה בדיקא יאות, ולמשאל מניה בכל דרגא ודרגא
בדיקא יאות.

חבימין פלהו אינון רשימין דיוקניהון בחכמה, ונבונין רשימין דיוקניהון בבניה, ומארי
גמילות חסדים דיוקניהון רשימין בחסד, וגפרין ביצריהון פלהו רשימין בגבורה,
ומארי תורה פלהו רשימין דיוקניהון בעמודא דאמצעייתא, ונביאים פלהו רשימין
דיוקניהון בנצח והוד דאינון תרי סמכי קשוט, וצדיקים נטרי ברית פלהו רשימין
דיוקניהון בצדיק, ומארי מלכותא פלהו רשימין במלכות, ומארי יחודא פלהו רשימין
בכתר עלאה דאיהו מחשבה, דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה סתימא, ובכלהו
תקונין אליו צריך לשבחא לעלת על כל העלות, דאיהו מלגאו פנשמתא בגופא,
ובגין דבני נשא רשימין באלין דיוקניו, אמר למשה ואתה תחזה וגומר.

ואתה תחזה בשערא, אי אריה, או קמוט, או עגול, שערא שעיע אריה, ארחא מתפלג
ביה לכמה אורחין, עלה אתמר (ישעיה מג טז) הנותן פים דרה, וארחין אחרנין דמתפרשין
מינה, אינון נתיבין, הדא הוא דכתיב (סו) ובמים עזים נתיבה, תלתין ותריין שבילין
מתפרשאן מהאי ארחא.

אדהכי הא אללהו אתי לגביה, ואמר ליה, והא דיוקנין אליו צריך לתקנא לון באתר
דלהו, אמר רבי שמעון בודאי, אף על גב דבעלמא דפירודא, דיוקנין אית סגיאין
דאכחשין עובדא דבראשית, דלאו אינון אורח מישור, ואינון חשוכין, מגו חשוכא
אשתמודע נהורא, דיוקנין דגנתא דאנהרן בציורא דעובדא דבראשית, מרקמי

בכמה גוונין נהירין, ואינון פלהו בקו ובמדה, ואלין דעלמא דפירוודא אינון פקליפין דאגוזא לגבייהו, דאינון מוחא מלגא, ועם כל דא מגו חשוכא אשתמודע נהורא, ומגו אלין קליפין דאינון דיוקנין חשוכין, אשתמודען ציורין דגנתא דערן דלתתא, דאינון דיוקנא דמאני משפנא, אמר ודאי הכי הוא.

פתח ואמר, שערא שעיע אריה איהו רחמי מסטרא דאריה אנפין, דאיהו א, תרין אנפין דיליה ו' ו', פגוונא דא נאו א פינייהו, ואיהו סבא דסבין עתיק דעתיקין, ואיהו (ס"א ואתקרי) אריה אפנים. שערא קמיטא ולא שעיע אלא קמיט וחריש (נ"א וחריש) איהו דינא, דא רחמי ודא דינא, דא אריה אנפין מסטרא דו', ודא זעיר אנפין מסטרא די', שערא לא קמיט ולא אריה איהו פינינו.

ואיהו שערא דאריה אנפין פגוונא דתקיעה, וקמיט וחריש (נ"א ואתקרי) פגוונא דשברים ו' ו' ו', לא אריה ולא קמיט איהו פגוונא דתרועה, שלשלת דתרוייהו, שערא בעגולא כליל פלא, ואיהו כמין פיפה דרקיעא דאסחר פלא.

כגוונא דא יהו"ה דא מלכותא קדישא, אנשי חיל שערא שעיע אריה, יראי אלהי"ם שערא חריש (נ"א אריה) וקמיט, אנשי אמת שערא לא אריה ולא קמיט, שלשלת דכלהו, שונאי בצע שערא בעגולא.

יוד שבעה מיני דהבא הוה בשערוי, זרב ירקרק, זרב אופו, זרב אופיר, זרב פרוים, זרב סגור, זרב תרשיש, זרב כליל כל גוונים, ואיהו (דף קכד ע"א) זרב שבא, ודאי איהו זרב מזוקק שבעתים, והכי אינון שבעה מיני חוורו, ושבע מיני סומקו, כל ספירן אתקריאו שביעות מסטרא דצדיק, עמונדא דאמצעיתא איהו כליל כל גוונין, שערא חוורא איהו מסטרא דימינא, סומקא מסטרא דשמאלא, ירוקא מסטרא דעמונדא דאמצעיתא, וכלהו שבעה שבעה, שערא אוכמא מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, גוון יחידה (נ"א יחידאית) דלא תפס בה גוון כלל, מלגא דיליה גוון חוור, ורזא דמלה ישות השך סתרו (תהלים יח יב).

שערא סומקא צריה לבערא ליה מפל וכל, בגין דאיהו בי דינא, ולויים בגין דהו מסטרא דדינא, אתמר בהון (במדבר ח ז) והעבירו תער על כל בשרם, ואתתא בגין דאיהי מסטרא דשמאלא, לא צריה לאתגלא בה שערא, דלא ישתמודעין בה מארי דדינא, ושערין אחרנין דבר נש צריה לבערא ליה תחות אוידינו, בגין דלא יתקריבו ביה מארי דדינין לגבי תרעין דשמעין בהון צלותין, (ס"א ושערא דאיהו תחות אוידינו צריה

לבערא, דאתקרי מארי ודינא לגביכו) **שערא שעייע עליה אתמר** (כמדבר ו ה) **גדל פּרע שער ראשו, וצריך לגדל לא ליה, דלא צריך לאכחשא סהורא דעובדא דבראשית, אבל שערא דעמודא דאמצעייתא צריך דלא יהא לא אריד ולא קצר, ווי ליה למאן דשני ביה סדרי בראשית.**

שערא אוכמא, ועינין אוכמין, ואנפוי אוכמין, וגופיה אוכמא, אם הוא זכאה איהו מסטרא דשכינתא, דאתמר בה שחורה אני ונאווה, דכל גוונין דסטרא דדכיו הכי אינון בגוונא דא, ואם הוא חייבא הוא מסטרא דשבתא"י, פתיא אוכמא, מצד נוקבא דקליפה, דתמן פל קסמין דעורבין אוכמין ועופין אוכמין מסטרא דמסאבו, דאית עליהו פמה ממנן דאתקריאו לילות, דעליהו אמר דוד (תהלים 138) אף לילות יסרוני כליותי, מפחד בלילות (שיר ג ח).

ובלהו נחתין תחות גרפוי דעורבין, ואחזי לון בתנועה דלהון פמה דינין דנחתין על עלמא, ואית אחרנין דממנן על קלין דלהון, וצווחין קלא בטר קלא בלהו בשברים, לאחזאה תבירו על בני נשא, ולזמנין צווחין בתלת סימנין דאינון קר"ק, דאיהו תקיעה תרועה תקיעה, לאחזאה דינא רפא ברישא ובסיפא, ובאמצעייתא תבירא סגי, בתרועה דחקא בטר דחקא במהירו, ורוא דמלה ובחדרי משכבה אל תקלל עשיר, פי עוף השמים יוליד את הקול (קהלת י ט), נחש רכיב על קלא דעורבא אל אחר, בת זוגיה קסם סם תמות, דבה אשתלים סמא"ל אל אחר.

רכיבת איהי על תנועין דגופא דעורב, ואיהי תנועה דכלהו, דנפקת לאסטאה לבני נשא בפרשת אורחין, תנועה דילה ברישא דעורבא, ובזנבא ובגופא ובגדפין דעורבא, נחש שריא בקריאה ואמירה וקלא ודבור דעורבא, ובאלין תנועין שריין פל הולד על גחון וכל הולד על ארבע מסטרא דמסאבו.

ומנא ידעין פולי האי, בגין דסמא"ל ונחש ממנן על חובין דבני נשא, דאתדנו מסטרא דשמאלא דאיהו גבורה, וכד בר נש עביד חובין, בפום ההוא בר נש הכי סליק חוביה לאתר דאתגזר נשמתייה, ולא זו מתמן ההוא חובא עד דאתפרע מההוא בר נש, ואם בר נש איהו נשמתייה פארח אצילות, אם חאב, חוביה מטי עד ספירן, ועונשא איהו סגי בפום דרגיה.